

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΣΤΕΡΙΟΥ

ΓΕΓΝΗΘΗ ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὸ 1841 ἐκ γονέων κα-
ταγομένων ἐκ Βλαχολειβαδίου. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ διεκρίθη
κατὰ τὴν ἐλληνικὴν ἐξέγερσιν καὶ εἰς αὐτὸν ἔλαχεν ὁ κλη-
ρος κατὰ τὸ 1821, ἵνα διὰ νυκτὸς ἀφαιρέσῃ πρὸς ἐνταφια-
σμὸν ἀπὸ τὸ διοικητήριον ἐν ὥρᾳ νυκτὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ
καρτομηθέντος μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ἣν ἄγρυπνοι
φρουροὶ ἐφύλασσαν. Ὁ Ἀθανάσιος Ἀστερίου τοιαῦτα ἔχων
οἰκογενειακὰ ἐφόδια, διεκρίθη ἐν Μακεδονίᾳ διὰ τὸς πρὸς τὸ

ἔθνος αὐτοῦ ἐθνικᾶς ὑπηρεσίας, ἐργασθεῖς ὅσον ὀλίγοι ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα. Ὅτε ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς κατὰ τὸ 1866 εἶχεν ἐκραγῆ ἡ Κρητικὴ ἐπανάστασις καὶ ἔσπευσε πρῶτος νὰ ἐγγραφῆ ὡς ἰατρός τοῦ διὰ τὴν Κρήτην ἐθελοντικοῦ σωματοῦ· ἀλλ' ἐνῶ παρεσκευάζετο νὰ ἀπέλθῃ εἰς Κρήτην, ἐνεκρίθη ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἐπ. Σακελλαροπούλου ἰατροῦ, τοῦ μετέπειτα βουλευτοῦ καὶ νομάρχου, ἀνά τὴν Μακεδονίαν πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐπικουρίαν τοῦ πανταχόθεν πολεμουμένου ἐλληνισμοῦ. Ἐγκατασταθεῖς δὲ εἰς Βλαχολειβάδιον ἐξήσκησεν ἐκεῖ τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα κυρίως ὁμῶς ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ ἦτο ἐθνικὴ ἐργασία καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὰς ἀποκέντρους τῆς Μακεδονίας κώμας, σὺν τῇ ἰατρικῇ παρώτρυνε τοὺς κατοίκους εἰς τὴν ἐλληνικὴν φιλοπατρίαν καὶ ἐκπαίδευσιν καὶ ἐδραΐωσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τὸν ἀγῶνα πρὸς καταπολέμησιν τῶν διαφόρων προπαγανδῶν. Οὕτω ἐργαζόμενος ὡς ἄλλος ἐθνικὸς ἀπόστολος καὶ ὑπηρετήσας μετέπειτα καὶ εἰς ἄλλας τῆς Μακεδονίας πόλεις, ἐτελεύτησε πρὸ ἐπταετίας εἰς Σέρβια. Ὁ βίος αὐτοῦ ὑπῆρξε σειρὰ ἀγῶνων, εὐπορίας καὶ σθεναρᾶς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐθνικῶν συμφετόντων. Ὁ Ἀστερίου ὑπῆρξεν ἀληθῆς πρόμαχος τῶν ἀδικουμένων καὶ καταπιεζομένων ὁμοεθνῶν. Αὐτὸς πάντοτε ἀνεδεικνύετο προσιάτης διὰ τῶν προσωπικῶν αὐτοῦ ἐνεργειῶν καὶ τῆς ἐκτιμήσεως, ἧς ἀπήλαυεν ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν διότι πρὸς τὰ ἄλλα αὐτοῦ προτερήματα συνεδύαζε καὶ τὴν γνῶσιν τῆς τουρκικῆς γλώσσης, δι' ἧς κατώρθου νὰ ἀνοίγῃ τὰ δεσμὰ τῶν ἀδίκως κατηγορηθέντων καὶ νὰ μετριάξῃ τὰ δεινὰ τῶν καταπιεζομένων. Τοιοῦτος ἐν σκιαγραφίᾳ ὑπῆρξεν ὁ ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δράσεώς του πρῶτως ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ἀποθανὼν καὶ πολυμελῆ ἐν πτωχείᾳ οἰκογένειαν καταλιπὼν Ἀ θ. Ἀ σ τ ε ρ ί ο υ, εἰς οὗ τὴν μνήμην ἀφιερῶ τὰς γραμμὰς ταύτας εἰς ἀπότισιν μικρὴν μεγάλῃ μου ὀφειλῆς, ἐπὶ τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἀκαριαία ἀπαλλαγῇ μου ἐκ τῶν φυλακῶν Σερβίων κατὰ τὴν ἀνά τὴν Μακεδονίαν ἐκδρομὴν μου διὰ γεωγραφικᾶς μελέτας.